

Sygn. akt I ACz 824/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **Z. K. i A. S.**

przeciwko (...) **S.A. V. (...) w W.**

o odszkodowanie, zadośćuczynienie i rentę

na skutek zażalenia **powódki A. S.**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Przemyślu

z dnia 10 października 2012 r., sygn. akt I C 175/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Powódka A. S. zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 6 sierpnia 2012r. i wskazując wartość przedmiotu zaskarżenia na 40 000 zł, wносиła o zwolnienie jej od uiszczenia kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 10 października 2012r. Sąd Okręgowy w Przemyślu oddalił wniosek powódki A. S. o zwolnienie od opłaty sadowej od apelacji.

W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że na podstawie oświadczenia A. S. ustalił, że powódka pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym z mężem, uzyskuje dochód ze stosunku pracy w wysokości 1455,20 zł miesięcznie, a jej mąż 4 230 zł. Małżonkowie spłacają kredyty na budowę domu, koszty utrzymania i ponoszą inne wydatki szczegółowo wskazane w uzasadnieniu postanowienia.

Rozważając w oparciu o ustaloną sytuację rodzinną i materialną powódki możliwość uiszczenia przez nią wymaganej opłaty od apelacji w kwocie 2000 zł Sąd Okręgowy ocenił, że powódka może to uczynić bez uszczerbku dla utrzymania koniecznego. Sąd I instancji wziął też pod uwagę, że pozwany wypłacił powódce dobrowolnie kwotę 8 000 zł, z której powódka powinna poczynić odpowiednie oszczędności na poczet kosztów postępowania sądowego w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy wziął też pod uwagę, że powódka korzysta już ze zwolnienia od kosztów sądowych w zakresie zwolnienia od opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 2000zł.

Powódka A. S. zaskarżając postanowienie Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 10 października 2012r. w całości zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia poprzez przyjęcie, że powódka jest

w stanie uiścić opłatę sądową od apelacji, podczas gdy jej sytuacja majątkowa jest tego rodzaju, że powódka powinna uzyskać zwolnienie od kosztów w zakresie będącym przedmiotem zaskarżenia.

W konkluzji zażalenia powódka domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zwolnienie powódki A. S. od opłaty sądowej od apelacji.

W uzasadnieniu zażalenia powódka podniosła, że Sąd I instancji wydając zaskarżone postanowienie nie przeanalizował sytuacji majątkowej powódki, a zwłaszcza nie uwzględnił stałych wydatków jakie powódka wraz z mężem ponoszą co miesiąc w związku ze spłatą kredytów, i na własne utrzymanie oraz tego, że powódka nie posiada żadnego majątku nieruchomości ani przedmiotów majątkowych o wartości powyżej 10 000 zł.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie rozpoznając zażalenie powódki A. S. zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Zasadą postępowania sądowego w sprawach cywilnych jest, że postępowanie sądowe jest odpłatne, a koszty sądowe ponosi strona, która inicjuje czynności związane z opłatami lub wydatkami (art. 2 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Pomoc Państwa w postaci przyznania stronom możliwości ubiegania się o zwolnienie od obowiązku wynikającego ze wskazanego przepisu jest wyrazem gwarancji praw obywatelskich wynikających z art. 45 Konstytucji R.P. Zatem rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd zobowiązany jest kierując się gwarancjami praw obywatelskich zawartymi w Konstytucji tak ukształtować zakres obowiązków fiskalnych strony, aby umożliwić stronie dostęp do sądu (podobnie NSA w Warszawie w sprawie sygnatura akt II GZ 460/11). Sąd Okręgowy rozpoznając wniosek powodów w ocenie Sądu Apelacyjnego kierował się powyższymi zasadami, oceniając, że przyznany już powódce a przyznany zakres zwolnienia od kosztów sądowych umożliwia powódce do skorzystania z przysługującego jej prawa do sądu.

Sąd Apelacyjny podziela zapatrywanie Sądu I instancji, co do tego, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych skierowana jest do osób najuboższych, dla których jakikolwiek wydatek związany z ochrona swoich praw połączony byłby z utratą środków koniecznych do codziennej egzystencji. Prawdłowo ocenił Sąd Okręgowy, że powódka nie znajdują się w takiej sytuacji. Trudno nie zgodzić się ze stwierdzeniem Sądu Okręgowego, że powódka miała możliwość poczynienia oszczędności i przygotowania się finansowo do prowadzenia niniejszej sprawy, przeznaczając na ten cel chociażby część kwoty uzyskanej tytułem odszkodowania od pozwanego.

Sąd Apelacyjny zauważa, że uzasadniając swój wniosek powódka powołała się na konieczność wydatków na spłatę zaciągniętych wcześniej zobowiązań. Z taka argumentacją nie sposób się jednak zgodzić. Nie ma bowiem żadnego uzasadnienia do twierdzenia, że tego rodzaju wydatki będą wyprzedzać ustawowy obowiązek powódki w zakresie poniesienia kosztów sądowych.

Na koniec Sąd Apelacyjny zauważa, że żaląca się mija się z prawdą o ile zarzuca, że Sąd I instancji wydając zaskarżone postanowienie nie przeanalizował należycie jej sytuacji majątkowej, skoro w uzasadnieniu postanowienia szczegółowo wskazał wszystkie wydatki, które w ocenie skarżącej nie zostały uwzględnione.

Wobec braku podstaw do uwzględnienia zażalenia Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 w związku z 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powódki A. S., jako nieuzasadnione.

(...)

(...)